

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010012
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719010012.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová v trestnej veci obžalovaného ml. D. B., Z.. XX. XX. XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. 12. 2020 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný ml. D. B., nar. XX. XX. XXXX vo Zvolene, trvale bytom I., M.. F.. Š. XXXX/XX, t. č. Š. XX, H.. B. Š.,

je vinný, že

1/

sa dňa 21.09.2018 v čase okolo 20.50 h vo Zvolene, na ul. Nádvojná, okres Zvolen, vyhrážal zabitím E.Š. Q., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že po predchádzajúcej komunikácii začal na neho vykrikovať slová „to tak neskončilo, ja to tak nenechám ty kokot, ty buzerant, zabijem ťa“, následne odišiel preč a keď sa vrátil, v pravej ruke držal nôž a vykrikoval „zabijem ťa, dám ťa dole, nenechám to tak“, čím takto vzbudil u E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., J.. P.Í. XXXX/XX, dôvodnú obavu o život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní a tento z obavy o svoj život a zdravie privolal políciu,

2/

po tom, ako dňa 07.10.2018 v čase okolo 01.00 h našiel na lavičke v parku oproti prevádzke A. Q., na Námestí SNP vo Zvolene, okres Zvolen, položený mobilný telefón zn. Huawei P20 Pro, čiernej farby, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX bez príslušenstva, tento si ponechal, z miesta nálezu odišiel a následne ho predal ďalšej osobe, čím spôsobil J. L., Z.. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., B. J. XXXX/X škodu vo výške 350,- €,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- prisvojil si cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálezom bez prívolenia oprávnenej osoby,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

- prečin zatajenia veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, § 37 písm. f), písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona, súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 1Pv 403/18 dňa 11. 01. 2019 obžalobu na obv. ml. D. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia bod bodom 1/, pričom vec je na okresnom súde vedená pod sp. zn. 1T/2/2019. Súčasne prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 2Pv 51/19 dňa 27.03.2019 aj obžalobu na ml. D. B. pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené pod bodom 2/ výrokovvej časti tohto rozhodnutia a vec bola na okresnom súde vedená pod sp. zn. 1T/26/2019.

Okresný súd Zvolen uznesením sp. zn. 1T/2/2019 zo dňa 30.04.2019 spojil k spoločnému prejednaniu a rozhodnutiu vyššie uvedené trestné veci ml. D. B. s tým, že ďalej tieto budú vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T/2/2019.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. 02. 2020 ml. obžalovaný učinil vyhlásenie vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona o svojej nevine a vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovanému ako prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania tohto skutku. Samosudca za súhlasu prokurátora okresnej prokuratúry, poškodeného J. L., ÚPSVaR a zákonného zástupcu ml. H. P. O., podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie ml. obžalovaného vo vzťahu ku skutku 2/ výroku rozsudku prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom ml. obžalovaný priznal spáchanie tohto skutku 2/ nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Následne súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie ohľadom skutku 1/ výroku rozsudku. Oboznámil sa s výpoveďou ml. obžalovaného, výpoveďou svedka-poškodeného E. Q., výpoveďami ďalších svedkov, s vyjadrením poškodeného J. L. ohľadom ním uplatneného nároku na náhradu škody ku skutku 2/ výroku rozsudku a oboznámil sa aj s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Poškodený J. L. ohľadom skutku 2/ výroku rozsudku si na hlavnom pojednávaní (čl. 185) žiadnu náhradu škody neuplatnil.

Ku skutku v bode 1/ výroku rozsudku ml. obžalovaný D. B. uviedol, že v čase skutku bol s kamarátmi a to U. F.F., G. F. T. F. T.. Boli na kolotočoch pri bývalých kasárňach vo Zvolene. Poškodený na tomto mieste bol tiež s kamarátmi, bolo ich asi aj 50. S poškodeným v minulosti boli kamaráti, poznajú sa viac ako 5 rokov, stretávali sa na Sekieri. Nemali medzi sebou konflikty. Na tomto mieste požili aj alkoholické nápoje. Žiadne vyhrážky zabitím však nepadli a to ani z jednej strany. Ml. obžalovaný poprel, že by bol mal pri sebe nôž. Ml. obžalovaný na hlavnom pojednávaní dokazoval, že v čase, keď na toto miesto prišiel, jeho kamaráti tam už boli. Ešte pred jeho príchodom sa poškodený mal jeho kamarátom vyhrážať, o čom sa dozvedel od kamarátov. Rovnako mu kamaráti povedali, že má byť hromadná bitka, pretože takáto správa prišla na mobil U. F. od poškodeného. Po jeho príchode videl ako poškodený ohrozoval jeho kamarátov. Jedného z nich aj kopol. Na toto ho upozornil. Takto začala medzi nimi slovná výmena názorov vrátane vulgarizmov, avšak bez nejakých vyhrážok. Naopak ml. obžalovaný poukázal na vyhrážky adresované jemu zo strany poškodeného počas súdneho konania (čl. 176-177). Počas hlavného pojednávania uviedol, že keď ho hliadka zaistila, hľadali u neho nôž, ktorý však nenašli.

Svedok - poškodený E. Q. (Q.) na hlavnom pojednávaní uviedol, že s ml. obžalovaným sa v tento deň stretol už v OC Európa vo Zvolene. Už tu sa mu ml. obžalovaný vyhrážal bitkou. Tiež mu posielal odkazy po A., F. T. A.. Vysvetlil, že bratranec ml. obžalovaného má dieťa s jeho sestrou. Tento bratranec nemá na jeho sestru a dieťa kontakt, nežijú spolu, preto si asi myslel, že cez ml. obžalovaného sa k nim dostane. Poškodený potvrdil, že s bratrancom ml. obžalovaného mal konflikt. Toto bolo predmetom ich slovnej výmeny názorov aj na mieste samom. Ml. obžalovanému povedal, aby mu dal pokoj, tento sa obrátil, odišiel a vzápätí sa vrátil už s nožom v pravej ruke. Nôž opísal ako čierny asi 20 cm dlhý. Ml. obžalovaný ho vytiahol z vrečka nohavíc - kraťasov. Na naliehanie kamarátov privolal políciu. Ml. obžalovanému sa nevyhrážal, skupinu okolo ml. obžalovaného nepoznal, ani im sa nevyhrážal, nevyzýval ich do bitky, nikoho fyzicky nenapadol. Osoby menom U. F., G. F. pozná, títo však na mieste činu neboli. F. T. nepozná. V čase skutku už bola tma. Od ml. obžalovaného stál asi 10 metrov vzdialený. I napriek tejto vzdialenosti zreteľne nôž v jeho ruke videl. Poprel, že by po uvedenom skutku bol nejako kontaktoval ml. obžalovaného a to ani prostredníctvom sociálnych sietí, telefónu, či prostredníctvom tretej osoby. Rovnako sa s ním po skutku osobne nestretol. Osobu menom O. pozná, pracujú spolu so firme U.. Nie sú kamaráti, nestretávajú sa.

Svedkyňa P. O. vypovedala na hlavnom pojednávaní a uviedla, že je matkou ml. obžalovaného. Pri skutku prítomná nebola. Vyjadrovala sa k povahe syna k tomu, že jej syn určite nôž nepoužil. V prípade problémov tieto rieši rukami, alebo nejakou inou. So synom sa rozprávala, povedal jej len o slovnej výmene názorov. Vysvetlila, že syn jej brata má dieťa so sestrou poškodeného. V tom čase obaja boli ešte maloletí. Myslí si, že toto je dôvod, pre ktorý sa obžalovaný chce ich rodine pomstiť. Podotkla, že sa nejedná o tento jediný prípad. V čase, keď sa dieťaťko narodilo, jej synovcovi sa rodina obžalovaného vyhrážala. Svedkyňa sa o uvedenom dozvedela práve od synovca, s ktorým má blízky vzťah. Ďalej sa poškodený vyhrážal ml. obžalovanému aj pred školou, čo bolo pred skutkom. Obdobne uviedla, že poškodený sa jej synovi vyhráža aj prostredníctvom správ, mailom a to jej zabitím, či zabitím frajerky ml. obžalovaného. Tieto správy sama videla a ukázal jej ich ml. obžalovaný.

Svedok Q. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodeným sú kamaráti. Potvrdil, že v čase skutku bol na mieste činu, na parkovisku. Boli tam kolotoče, mnoho ľudí. Sedel tam spolu s M. A., J. A. T. K. E.. Bol tam poškodený so svojou partiou a to F. Q., K. T. F. F.. Na tomto mieste bol aj ml. obžalovaný s jeho partiou 7 až 10 ľudí. Na vzdialenosť asi 7 až 10 metrov i napriek tme videl ako ml. obžalovaný kričal na poškodeného a v pravej ruke držal nôž. Nôž bol čierny s čepeľou okolo 10 cm. Nôž držal pevne vedľa tela. Týmto nožom nijako nemanipuloval. Poškodený a ml. obžalovaný stáli oproti seba asi v jeden a pol metrovej vzdialenosti. Presne nevedel uviesť, čo ml. obžalovaný kričal. Neskôr od poškodeného sa dozvedel, že sa mu mal ml. obžalovaný vyhrážať zabitím. Následne poškodený privolal políciu a aj svojho otca. Polícia nôž hľadala, avšak bezvýsledne.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní a z prípravného konania (čl. 52, zápisnica o jeho výsluchu zo dňa 07.12.2018, druhý odsek), bol svedok na hlavnom pojednávaní vyzvaný na vysvetlenie rozporov a uviedol, že na hlavnom pojednávaní vypovedal to, čo si ku skutku pamätal. S určitosťou si však lepšie pamätal priebeh skutku pri svojej výpovedi učinenej bližšie ku skutku, teda v prípravnom konaní, kedy vypovedal pravdu. Z tejto zápisnice z prípravného konania vyplýva, že na mieste činu videl M. A. rozprávať sa s ml. obžalovaný, ktorý v pravej ruke držal čierny nôž. Následne im M. A. povedal, že ml. obžalovaný s ním konkrétne nechcel nič, ale hľadal poškodeného so slovami, že ho ide „rozjebať“. Potom o uvedenom povedali poškodenému.

Svedok ďalej na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa jeho vedomostí dôvodom konfliktu medzi ml. obžalovaným a poškodeným je ich vzájomná rodinná situácia a nezhody.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal ako svedok aj K. F.. Uviedol, že na danom mieste boli on, poškodený, jeho brat F. a ďalší. Boli tam kolotoče a hudba. Došlo ku hádke, v rámci ktorej ml. obžalovaný kričal na poškodeného, vyhrážal sa mu zabitím, že to bude mať dohru, navzájom si nadávali. Toto dobre počul aj videl. Neskôr ml. obžalovaný prišiel s nožom v pravej ruke. Ruku mal pri tele a nič s ňou nerobil. Vtedy svedok stál pri poškodenom a od ml. obžalovaného boli asi 5 metrov vzdialení. Potvrdil, že políciu privolal poškodený, pretože sa slov ml. obžalovaného obával. Celý konflikt trval asi pol hodinu až hodinu. V čase, kedy po sebe ml. obžalovaný a poškodený len kričali, stáli od seba vzdialení asi 5 až 10 metrov. Svedok bol pod vplyvom alkoholu. Na konkrétny popis noža si svedok už s odstupom času nepamätal, ukázal jeho veľkosť a podľa súdu sa jednalo o dĺžku asi 20 cm vrátane rúčky i čepele.

Svedok F. F. vypovedal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že s poškodeným je kamarát. Dokazoval, že na danom mieste okrem neho bol jeho brat K., jeho otec V. F., poškodený, M. A. a ďalší. Bola tam aj partia ml. obžalovaného a ďalšie osoby, ktorých identifikovať svedok nevedel. Z tohto miesta poškodený odišiel zrejme do OC Európa vo Zvolene, odkiaľ svedkovi telefonoval a oznámil mu, že asi bude bitka, že sa majú pripraviť, že aj on príde. Poškodený následne prišiel. Partia ml. obžalovaného začala do nich slovne vyrývať. Potvrdil, že potom poškodený mal s niekým fyzický konflikt, padla nejaká facka resp. kopanec. S kým, uviesť nevedel. Potom sa nejako rozpýchli avšak následne sa v partii ml. obžalovaného zhlukli viacerí. V tomto okamihu jasne zaregistroval v rukách ml. obžalovaného nôž. Držal ho v pravej ruke, pri svojej nohe, nič s ním nerobil. Prebiehala slovná potýčka medzi nimi (partiou ml. obžalovaného a nimi). Na hlavnom pojednávaní svedok nevedel uviesť o aké urážky, nadávky sa jednalo. Nevedel uviesť, či sa ml. obžalovaný poškodenému aj vyhrážal. Rozhodne mu však vulgárne nadával.

S poukazom na rozpory v jeho výpovediach učinенých v prípravnom konaní (výpoveď zo dňa 07.12.2018, čl. 69) a na hlavnom pojednávaní, keď svedok v prípravnom konaní vypovedal, že o noži mu najskôr povedal M. A. a potom aj E. Q., pričom on videl len to, že ml. obžalovaný niečo v ruke držal, ale s istotou nemohol uviesť, že sa jednalo o nôž, rozpory vysvetlil tým, že pravdivá je jeho výpoveď z prípravného konania, lepšie si to pamätal, bolo to bližšie ku skutku. Doplnil, že M. A. prišiel za poškodeným a povedal mu o noži, tiež ho vyzval, aby volal políciu. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že dodnes nepozná príčinu konfliktu. Aj v súvislosti s uvedeným, t.j., že nepozná príčinu ich konfliktu, pričom v prípravnom konaní (zápisnica o jeho výpovedi zo dňa 07.12.2018, čl. 69, posledná otázka policajta) uvádzal, že počul, ako M. A. hovoril E. Q., že ho ml. obžalovaný chce zabiť, dopichať, že partia okolo ml. obžalovaného už dlhšiu dobu niečo voči nim má, že sa hrajú na Ameriku, musia si dokazovať, že sú niečo viac, ale na hlavnom pojednávaní sa nevedel vyjadriť k príčine konfliktu, svedok upresnil, že pravdou je opäť to, čo vypovedal v prípravnom konaní. Nevedel uviesť prečo na hlavnom pojednávaní vypovedal niečo iné, neurobil to cielene.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal ako svedok aj V. F.. Dokazoval, že sa pozná len s poškodeným prostredníctvom jeho synov. Aj on bol v čase skutkov na danom mieste, kde boli kolotoče. Videl ml. obžalovaného i poškodeného. Navzájom si nadávali, hádali sa. Dodal, že na tomto mieste bolo veľmi veľa mladých ľudí. Poškodený mal svoju partiu a aj ml. obžalovaný mal svoju partiu. Každý si tam nadával. Nevidel, ale len počul, že ml. obžalovaný sa mal nožom v ruke vyhrážať poškodenému. Svedok nôž u nikoho nevidel. V rámci tohto slovného konfliktu sa aj navzájom naháňali (raz išiel jeden k druhému a potom naopak). Ml. obžalovaný bol ako nepríčetný, dookola búchal, bol značne pod vplyvom alkoholických nápojov. Aj poškodený bol alkoholom ovplyvnený, nie však takej intenzity. Svedok nevidel, že by sa boli dostali do fyzického konfliktu. Počul, ako poškodený privolal políciu. Dôvod tohto konfliktu nepozná.

Svedkyňa PhDr. Štefánia Stanislavová vypovedala a na hlavnom pojednávaní uviedla, že výsluchy maloletých svedkov Q. A. T. K. F., ktorých sa osobne zúčastnila, prebehli podľa jej názoru v súlade s procesným poriadkom a rešpektom vekových a mentálnych daností vypočúvaných osôb. Vyšetrovatelka výsluchy viedla dobre, otázky maloletým svedkom kládla zrozumiteľne. Svedkyňa sa do zápisnice ohľadom ňou vnímaných výpovedí maloletých svedkov vyjadřila ihneď po ukončení predmetných výsluchov. Svedok malol. Q. A. sa počas výsluchu správal prirodzene, nebojáčne, hovoril pomerne vecne. I keď skromnejšie, uvádzal aj detaily skutku. Tento svedok nemal tendenciu uvádzať nič naviac, skôr menej. V niektorých súvislostiach si bol neistý, s dostatočnou istotou si nevedel spomenúť, napr. popis noža, polohu a spôsob jeho držania. Svedok K. F. sa pri výsluchu správal pokojne, bez prejavov napätia. Jeho výpoveď mala logickú štruktúru. Rovnako bola úspornejšia. Odpovedal najmä na otázky vyšetrovateľa.

Výpovede oboch maloletých svedkov svedkyňa vyhodnotila ako pravdepodobne vierohodné. Poukázala na to, že v jej procesnom postavení, t.j. v postavení svedka, jej neprináleží takéto hodnotenie. Hodnotila ich len z toho, čo videla a ako sa správali.

Svedkyňa Mgr. Miroslava Durilová, v danej trestnej veci bola predvolaná v prípravnom konaní ako psychológ. Znalecký posudok vo veci však nepodávala. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že si nie je istá vyjadrovať sa k vierohodnosti výpovede svedka G. F., keďže sama je v postavení svedka. Dodala, že pokiaľ bola v prípravnom konaní pri jeho výsluchu, tak sa ihneď po tomto výsluchu k otázke vyšetrovateľky vyjadřovala k vierohodnosti výpovede tohto svedka. Až s odstupom času si uvedomila, že na vyslovenie jej názoru k vierohodnosti svedka, nemala dostatok podkladov. Pokiaľ teda v prípravnom konaní k výpovedi svedka G. F. uviedla, že vypovedal vecne, stručne v psychickej tenzii, pričom po

jeho konštatovaní o požití alkoholu, jeho výpoveď vyhodnotila so zníženou vierohodnosťou, na hlavnom pojednávaní vysvetlila, že ak sa na túto jej výpoveď má hľadieť ako na kvalifikovanú výpoveď znalca, tak to neplatí. Je možné ju chápať len ako jej názor na výpoveď tohto svedka.

Svedok G. F. vypovedal na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že v minulosti bol s ml. obžalovaným kamarát. V súčasnosti sa už nestretávajú. Poškodeného pozná len z videnia. V čase skutku sa bol v meste zabaviť spolu s V. B. T. L. U.. Ocitol sa aj na jarmoku, kde sa stretol s priateľkou Q. C.. Spolu požili alkohol. Stretol aj ml. obžalovaného. Aj s ním požil alkohol, ml. obžalovaný však opitý nebol. Následne sa rozdelili, behali po kolotočoch. Priamym svedkom skutku nebol, počul od iných, že sa schyľovalo k bitke. Na tomto mieste bolo veľmi veľa ľudí, možno aj 50. Svedkom bol len tej časti skutkového deja, keď už na mieste bola polícia. Videl aj poškodeného, rozprával sa so svojimi kamarátmi, vyzeral nahnevaný. Obdobne od ľudí počul o nejakej zbrani - noži, on však žiadnu zbraň na tomto mieste nevidel.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok M. A.. Uviedol, že s poškodeným je kamarát. S poukazom na odstup času si na hlavnom pojednávaní na bližšie okolnosti skutku už dobre nepamätal. Uviedol, že ml. obžalovaný a poškodený sa chceli spolu biť. Pamätá si, že poškodenému niekto povedal, že ho ml. obžalovaný chce zbiť, čo ho vyprovokovalo. Takto tam boli na jednej strane partia ml. obžalovaného a na druhej partia poškodeného. Ml. obžalovaný vykrikoval, že to tak nenechá, že poškodeného zbije. Svedok videl u ml. obžalovaného nôž. Tento mal v pravej ruke pri tele. V tomto čase bol od neho tak 3-4 metre vzdialený. Na tento nôž práve on poškodeného upozornil. Poukázal na to, že tam bol zhuk ľudí, že poškodený a ml. obžalovaný sa k sebe chceli dostať, čo sa im nepodarilo, pretože ostatní im v tom bránili. Videl na poškodenom, že sa zľakol, držal sa v úzadí. Počul, ako poškodený ml. obžalovanému kričal, aby nôž odhodil. Podľa svedka sa jednalo o vreckový nôž, nie veľký, nebol otvárací, pričom rúčku nevidel, keďže ju ml. obžalovaný držal v ruke. Upresnil, že zreteľne počul, ako ml. obžalovaný kričal poškodenému, že ho dá dole, že ho dobije. Vyhrážku zabitím nepočul. Až po tom, čo sa objavil nôž, sa poškodený zľakol. Dovtedy z ml. obžalovaného poškodený podľa svedka strach nemal. Preto sa držal v úzadí, volal políciu aj svojmu otcovi.

V priebehu dokazovania sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi ohľadom osoby ml. obžalovaného a to s odpisom z registra trestov (čl. 257), so správou o priestupkoch (čl. 256, 104), so správou ÚPSVaR (čl. 95-96), s výsledkom dychovej skúšky (čl. 99-100), s úradným záznamom (čl. 101-102), s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/26/2019 - s odborným vyjadrením ku škode (čl. 73).

Z nich súd zistil, že ml. obžalovaný v čase skutku mal 17 rokov. Podľa správy ÚPSVaR po dobu jeden a pol roka vedie riadny život, má priateľku a aj keď nie je riadne zamestnaný, brigádnicke pracuje. Alkoholické nápoje ani omamné látky nepožíva. Ml. obžalovaný si uvedomuje svoju protiprávnu minulosť a svoje správanie ľutuje. Jeho správa o priestupkoch je bez záznamu. Z odpisu z registra trestov ml. obžalovaného vyplýva, že v minulosti bol 3 krát súdom odsúdený, najmä pre násilnú trestnú činnosť. Prvé odsúdenie je z roku 2018 pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, kedy súd podmienčne upustil od potrestania mladistvého a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, ktorá uplynula 08.07.2019 (sp. zn. 5T/164/2017). Druhý krát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/38/2018 pre prečin podľa § 156 ods. 1, pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený podmienčný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/108/2019, právoplatného 17.02.2020, pre prečin podľa § 2019 ods. 1 Tr. zákona na podmienčný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste z odsúdenia sp. zn. 4T/38/2018. Skúšobná doba plynula do 20.11.2020. Zo záznamov o dychoch skúškach súd zistil, že u ml. obžalovaného bola nameraná hodnota alkoholu v jeho dychu 0,18 mg/l, čo je viac ako 0,36 promile a u poškodeného bola nameraná hodnota alkoholu v jeho dychu 0,20 mg/l, čo je 0,40 promile. Z úradného záznamu spísaného členmi hliadky OR PZ Zvolen nstržm. F. L. Q. T. Z. F. F. B. okrem iného vyplýva aj to, že dňa 21.09.2018 v čase o 21.07 h boli vyslaní stálou službou OO PZ Zvolen na preverenie oznámenia, keď oznamovateľ uviedol, že je napádaný ďalšou osobou, ktorá má pri sebe nôž. Vyťažili oznamovateľa - poškodeného, ktorý sa na mieste nachádzal spolu so svojou partiou (F. T. K. F., Q. A., M. A.. Oznamovateľ hliadke uviedol, že v čase okolo 20.30h mal s ml. obžalovaným slovnú výmenu názorov, po ktorej ml. obžalovaný odišiel. Asi po pol hodine sa na toto miesto ml. obžalovaný vrátil spolu so svojou partiou asi 10 chlapcami a vyhrážal sa mu zabitím, že ho dá dole, pričom v ruke držal nôž. Tiež M. A. oznamovateľovi povedal, že sa na neho ml. obžalovaný vypytoval. Uvedené na mieste samom hliadke potvrdili svedkovia K. T.

F. F., Q. A.. Zároveň hliadke poškodený uviedol, že má z konania ml. obžalovaného obavu, strach o svoje zdravie a život. Až po podaní trestného oznámenia na OO PZ Zvolen poškodeným sa následne na oddelenie polície dostavil aj ml. obžalovaný. Z odborného vyjadrenia ku škode vo veci vedenej pod sp. zn. 1T 26/2019 súd zistil, že predajná cena mobilného telefónu zn. HUAWEI P20 Pro, Dual SIM, kryt čiernej farby, zakúpeného 07.06.2018 v spodnej časti s prasknutým displejom, je 350,- Eur.

Podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, prečinu zatajenia veci sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálehom, omylom alebo inak bez privolenia oprávnenej osoby. Za to sa potrestá odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Za to sa potrestá odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa ods. 2 písm. a) citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. a) Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je rozvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný vinu za skutok 1/ výroku rozsudku poprel. Poprel akékoľvek vyhrážanie sa poškodenému a už vôbec nie s nožom v ruke. Naopak od kamarátov sa dozvedel, že sa mu poškodený vyhrážal, že mala byť hromadná bitka. Správa s takýmto obsahom mala prísť U. F. a to od poškodeného. Dokazoval aj to, že na mieste činu práve poškodený kopol jedného z jeho kamarátov. Nepoprel, že s poškodeným mal na tomto mieste slovný konflikt, výmenu názorov vrátane vulgárnych nadávok, ale bez akéhokoľvek vyhrážania sa mu zabitím, či ujmom na zdraví.

Obhajobu ml. obžalovaného v naznačenom znení vyvracajú dôkazy a to výpoveď poškodeného a ďalších svedkov priamo prítomných na mieste činu a v čase jeho spáchania.

Poškodený tvrdil, že už pred skutkom v tento deň sa mu ml. obžalovaný v OC Európa Zvolen vyhrážal bitkou. Posielal mu aj odkazy po jeho kamarátoch a to po A., F. T. A.i. Potvrdil, že na mieste činu sa mu ml. obžalovaný vyhrážal bitkou, zabitím s nožom v ruke. Popísal nôž, tiež jeho polohu v ruke ml. obžalovaného, svoju obavu.

Svedok Q. A. potvrdil výpoveď poškodeného v tom, že videl, ako sa ml. obžalovaný na mieste činu rozprával so svedkom M. A. s nožom v ruke. Obdobne v zhode s poškodeným nôž popísal, tiež jeho polohu v ruke ml. obžalovaného. Od M. A. sa následne dozvedel, že ml. obžalovaný hľadal poškodeného so slovami, že ho ide rozjebať.

Aj svedok K. F. potvrdil vyhrážky ml. obžalovaného na poškodeného zabitím, že to bude mať dohru, pričom si aj navzájom vulgárne nadávali. Toto svedok dobre počul aj videl. Potvrdil i to, že videl u ml. obžalovaného nôž, pričom rovnako popísal, ako ho ml. obžalovaný držal a čo s ním robil. Potvrdil obavy a strach u poškodeného z konania ml. obžalovaného, čo bol aj dôvod, pre ktorý poškodený privolal políciu a svojho otca.

Jeho brat F. F. tiež potvrdil, že jasne videl niečo v rukách ml. obžalovaného. Či sa však jednalo o nôž, uviesť s presnosťou nevedel. Dodal, že ml. obžalovaný a poškodený ako aj ich partie si navzájom niečo vykrikovali, urážali sa, nadávali si. Nespomenul si na hlavnom pojednávaní, či padli aj vyhrážky. O noži sa svedok dozvedel najskôr od M. A. a potom aj od poškodeného. Počul, ako M. A. poškodenému hovoril o tom, že ml. obžalovaný ho chcel zbiť, dopichať.

Svedok V. F. vypovedal o tom, že na danom mieste bolo veľmi veľa mladých ľudí. Nevidel, ale počul, že ml. obžalovaný mal mať nôž a mal sa takto vyhrážať poškodenému. Potvrdil slovný konflikt medzi partiou ml. obžalovaného a partiou poškodeného. Potvrdil, že raz ml. obžalovaný išiel k poškodenému a potom to bolo naopak a takto na seba kričali, nadávali si. Dokazoval, že ml. obžalovaný bol značne pod vplyvom alkoholických nápojov, bol ako nepríčetný, dookola búchal.

Svedok M. A. obdobne potvrdil konflikt medzi ml. obžalovaným a poškodeným. Počul ml. obžalovaného vykrikovať, že poškodeného zabije, že ho dá dole, že to tak nenechá. Jasne u ml. obžalovaného videl v ruke nôž. Práve on na tento nôž upozornil poškodeného. Potvrdil obavu a strach poškodeného z konania ml. obžalovaného, čo bolo dôvodom privolania polície.

Výpovede uvedených svedkov sú v zhode s výpoveďou poškodeného, dopĺňajú sa. Rozpory v nich súd nevzhliadol. Aj svedkyňa PhDr. Štefánia Stanislavová, ktorá bola prítomná pri výsluchu maloletých svedkov K. F. T. Q. A. uviedla, že malol. svedkovia vypovedali nebojácne, pomerne vecne s logickou štruktúrou, neuvádzali nič viac, skôr menej.

Na druhej strane svedok malol. G. F. nepotvrdil tvrdenia ml. obžalovaného, pretože priamym svedkom skutku nebol. Aj keď s ml. obžalovaným na danom mieste bol, rozdelili sa po kolotočoch. Počul o nejakej zbrani - noži, čo však už bolo po skutku, keď na mieste bola prítomná polícia. On žiadnu zbraň - nôž na tomto mieste nevidel.

K výpovedi tohto svedka vypovedala Mgr. Miroslava Durilová, psychologička a uviedla, že malol. svedok vypovedal vecne, stručne, v psychickej tenzii, pričom aj sám uvádzal, že v tom čase požil alkoholické nápoje.

Svedkyňa P. O., matka ml. obžalovaného sa vyjadrovala k zrejmej príčine konfliktu medzi jej synom a poškodeným vychádzajúcej z rodinných nezhôd. Tiež sa vyjadrovala k osobe syna a k okolnostiam, ktoré nastali po skutku (ohľadom vyhrážok adresovaných jej synovi prostredníctvom SMS či mailov v rámci už prebiehajúceho súdneho konania).

Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok sa stal a spáchal ho ml. obžalovaný. Z výpovedí poškodeného a svedkov Q. A., K. F., F. F. T. M. A. mal za preukázané, že ml. obžalovaný mal v ruke nôž a mal za preukázané i to, že sa poškodenému vyhrážal či už bitkou, zabitím alebo slovami dám ho dole, čo možno chápať aj ako ujmu na zdraví či živote. Súd mal za preukázané aj to, že poškodený z takéhoto konania ml. obžalovaného mal obavu, strach, čo bolo dôvodom privolania polície i jeho otca. Súd výpovediam týchto svedkov, aj keď sa jedná o kamarátov poškodeného, uveril, pretože boli konzistentné, navzájom súladné a dopĺňujúce sa, vykresľujúce celý priebeh skutku. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na výpoveď svedkyne a to psychologičky, ktorá bola vypočutá k priebehu výsluchov maloletých svedkov a to ihneď po ich výsluchoch

(Q. A.A., K. F.) a vypovedala, že tieto ich výpovede boli prirodzené, bez napätia, vecne s detailami skutku a s logickou štruktúrou. Navyše súd poukazuje na obsah úradného záznamu spísaného členmi hliadky polície prítomnej na mieste činu bezprostredne po skutku, z ktorého vyplývajú rovnaké skutočnosti, ako o nich vypovedali vyššie uvedení svedkovia. Zároveň z neho vyplýva aj to, že ml. obžalovaný sa po skutku na danom mieste už nenachádzal, dostavil sa na OO PZ až neskôr. Preto jeho tvrdenie o tom, že sa nôž nenašiel je irelevantné, keďže toto miesto opustil a mal dostatočný čas i priestor uvedeného noža sa zbaviť.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný svojím konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, keďže ml. obžalovaný sa inému a to poškodenému vyhrážal smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou (nožom) a naplnil aj zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, keďže si prisvojil cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálezom bez privolenia oprávnenej osoby.

Obžalovaný je slobodný, bezdetný. V čase spáchania skutku mal 17 rokov. Žije v spoločnej domácnosti s priateľkou. Je nezamestnaný, brigádnicke pracuje a mesačne si vie takto zarobiť cca 800,- až 900,- Eur.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov. Z týchto vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 Tr. zákona. S poukazom na skutočnosť, že za prejednávane

skutky je obžalovaný trestne zodpovedný ako mladistvý, súd prihliadal aj na znenie ustanovenia § 97 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona.

Závažnosť spáchaného prečinu pod bodom 1/ výroku rozsudku spočíva v tom, že ml. obžalovaný narušil záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana medziludských vzťahov a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Vo vzťahu k bodu 2/ výroku rozsudku závažnosť spáchaného prečinu spočíva v ochrane vlastníckeho práva. U ml. obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Na druhej strane nepríťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona) a spáchal trestný čin (bod 1/ výroku rozsudku) verejne (§ 37 písm. f) Tr. zákona).

Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné zákonom ustanovenú trestnú sadzbu najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa trestných činov, v danom prípade podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona (sadzba 6 mesiacov až 3 roky) znížiť na polovicu s poukazom na ustanovenie § 117 ods. 1 Tr. zákona, t.j. sadzba 3 mesiace až 18 mesiacov a následne spodnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby zvýšiť o jednu tretinu vplyvom prevahy príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi. Súd tak mohol trest ml. obžalovanému ukladať v rozsahu od 8 mesiacov až 18 mesiacov. Ml. obžalovanému súd uložil trest vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu podmienienečne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov. Takto uložený trest súd považoval za trest uložený zákonne. Zároveň prihliadal na osobnosť mladistvého, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom ukladaný trest musí byť primeraný povahe a závažnosti spáchaných činov, ich následkom a musí viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzal protiprávnym činom. V tomto smere súd upriamuje pozornosť na správanie sa ml. obžalovaného počas vedenia tohto súdneho konania, kedy ml. obžalovaný si uvedomil svoje konanie, svoju protiprávnú minulosť ľutuje, alkoholické či iné omamné látky nepožíva, žije s priateľkou, brigádnicky pracuje. Po dobu viac ako dvoch rokov vedie riadny život.

Súd sa nestotožnil s návrhom prokurátora o ukladaní ml. obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Je pravdou, že u ml. obžalovaného bolo v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/164/2017 podmienienečne upustené od potrestania s určením skúšobnej doby 12 mesiacov. Skúšobná doba mu plynula od právoplatnosti tohto rozhodnutia súdu, t.j. odo dňa 21.06.2018. Skutky, ktoré sú predmetom tohto trestného konania ml. obžalovaný spáchal dňa 21.09.2018 a 07.10.2018. Relevantné podľa názoru súdu je, že týmto rozhodnutím sp. zn. 5T/164/2017 nebol ml. obžalovanému uložený žiadny trest. Následkom porušenia režimu podmienienečného upustenia od potrestania je rozhodnutie súdu o pokračovaní v konaní a o uložení trestu. 12 mesačná skúšobná doba z tohto rozhodnutia súdu uplynula dňa 21.06.2019. Súd o uložení trestu nerozhodol do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby, preto sa má za to, že sa odsúdený osvedčil. Z tohto dôvodu ml. obžalovanému ani nepriznal príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda, že pred spáchaním prejednávanych prečinov už bol za trestný čin odsúdený, keď podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia súd na túto okolnosť prihliadať nemusí, čo súd aj učinil.

Súd návrh obhajoby na vypočutie svedka U. F. odmietol s odôvodnením že obhajoba nevedela súdu uviesť adresu jeho pobytu, ani tohto svedka sama zabezpečiť na hlavné pojednávanie, pričom na svedka už dlhodobo je vyhlásené pátranie a podľa správy polície sa nachádza na neznámom mieste.

Poškodení E. Q. (Q.) T. J. L. si žiadnu náhradu škody v tomto konaní neuplatnili, preto súd o náhrade škody neučinil žiadny výrok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
 - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
 - zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
 - štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
 - poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
 - zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.